

kratnega srečanja pomurskih planincev v začetku septembra.

Letošnje leto je žal minilo brez osrednje skupne akcije – letnega tabora v Kamniški Bistrici, ki bi se moral začeti ravno v času vojne v Sloveniji. Posamezna društva so ta izpad nadomestila z več krajšimi (dvo- do tridnevnimi) pohodi. Radgonski pionirji so bili avgusta v Logarski dolini, mladinci pa višje v Savinjskih Alpah. Septembra pa so bili dva konca tednov na Raduhi tako odrasli kot pionirji iz krožkov na OŠ Apače in G. Radgona. Prihodnje leto ponovno planiramo skupni tabor mladih planincev, o čemer smo se pogovarjali tudi na tem srečanju.

Drugi dan smo Radgončani v okviru srečanja obiskali še Dom pod Reško planino (664 m), ki ga upravlja PD Prebold. Srečanje s Preboldčani je bilo še posebno pristrčno, saj v ta konec redko pridejo planinci iz naših krajev. V začetku leta smo se na podobnem delovnem dogovoru srečali v Koči na Bukovici (PD Žalec, 568 m), ki je bila letos dograjena in je lepa izletniška ter rekreacijska točka v žalski občini.

Ob koncu leta bo podobno srečanje z Zasavci v Laškem ali na Smohorju, saj ima predvsem sodelovanje s PD Laško že lepo tradicijo. Srečanja planincev v Radencih letošnjega 8. septembra so se Laščani udeležili v velikem številu in na ta način obeležili 30-letnico prijateljskega PD G. Radgona.

Po vsem tem postajata Posavska in Savinjska planinska pot za radgonske planince vedno bolj priljubljeni izletniški področji.

Rudi Babošek

Klub PLV pri MDO Zasavja

Na pobudo planinskih vodnikov (PLV) je bilo letošnjega 13. aprila organizirano družabno srečanje vodnikov na Lisci. Zbralo se je 36 vodnikov, med njimi nekaj vodnikov-gostov iz dolenskega meddruštvenega odbora (MDO). Posebej vabljeni in dobrodošla sta bila velika prijatelja zasavskih vodnikov **Danilo Škerbinek** in **Ernest Stoklas**.

V pozdravnem nagovoru je **Lojze Anzelc**, predsednik MDO, nanizal podatke o izobraževanju planinskih kadrov na zasavskem območju. Z organiziranimi oblikami vzgoje se je izšolalo 305 mentorjev in mladinskih vodnikov ter 97 planinskih vodnikov. Stanje po planinskih društvih je naslednje (prvo je število izšolanih mentorjev in mladinskih vodnikov, drugo planinskih vodnikov in tretje PLV, registriranih za letošnje leto): Brežice 33, 8, 6; »Videm« Krško 1, 3, 4; »Bohor« Senovo 43, 7, 2; »Lisca« Sevnica 66, 19, 11; Radeče 9, 0, 0; Rimske Toplice 21, 4, 3; Laško 16, 2, 2; Dol 1, 10, 7; Hrastnik 2, 6, 5; »Kum« Trbovlje ni podatka, 7, 7; Trbovlje 38, 25, 9; Zagorje 35, 3, 1; Litija 40, 3, 2.

To pomeni, da sta na območju zasavskega MDO 402 vodnika, kar je pri približno 11000 planincih – članih planinskih društev 28 planincev na enega vodnika. Številke niso majhne, v pregledu pa niso zajeti alpinisti in markacisti.

MDO se vseskozi zaveda, kako pomembna je skrb za vodniški kader in za izobraževanje

nasploh. Zato je predlagal, da bi ustanovili klub PLV. Ta klub naj bi skrbel za izmenjavo vodniških izkušenj, dopolnilno izobraževanje, medsebojno pomoč, pravočasno registracijo, družabno življenje in drugo. Prisotni so predlog z odobravanjem sprejeli in za vodjo kluba izvolili **Franca Gričarja**, PLV iz PD Lisca. Predlagali so ga tudi za člana odbora PLV pri KVIZ PZS.

V drugem delu srečanja je Danilo Škerbinek, načelnik Komisije GRS pri PZS, obširno spregovoril o posvetu Gore in varnost in o zaključkih posveta ter o liku, vlogi in odgovornosti vodnika. Po ogledu diapozitivov z različnih vodniških tečajev in izpopolnjevanj so prisotni vodniki in gostje praktično pokazali, kako je treba pripraviti prijeten družaben večer.

Lojze Anzelc

Uspešna planinska šola

Petnajst članov šolske planinske skupine O. Š. Dragotina Ketteja v Ilirski Bistrici nas je obiskovalo osnovno planinsko šolo. Predavanja in praktične dejavnosti so potekale od februarja do konca maja. Zvedeli in naučili smo se marsikaj zanimivega. Devet najbolj vztrajnih je sredi junija uspešno opravilo tudi zahteven izpit. Svoja praktična znanja smo preizkusili na dvodnevem izletu na Snežniku.

V čast samostojni Republiki Sloveniji smo 25. junija na Snežniku zakurili velik kres. Gotovo so ga občudovali daleč po domovini. Zelo vznemirljivo je bilo, ko smo sneli staro zastavo in ob petju slovenske himne dvigniti na drog novo zastavo države Slovenije. Obisk vrha Snežnika smo izkoristili tudi za koristno delo: uredili smo drvarnico in smetišče in pobrali vse smeti, ki so jih odvrgli malomarni obiskovalci. Ob povratku smo si ogledali še nekatere znamenitosti Snežnika, kot Snežniška brezna, Srednji in Mali Snežnik ter občudovali prekrasno planinsko cvetje.

Ko smo se vrnili na Svinščake, smo si sami skuhalo kosilo. Želeli smo obiskati še Črni dol in nekdanjo planinsko kočjo, vendar smo po radiu slišali za grozečo nevarnost, saj se je začela vojna; zato smo se hitro vrnili domov.

Adrijana Iskra

Bikci in pujski pod Menino

Na Menino se vleče dolga kolona planincev, starih od šestih let do šestih križev, da ne pozabim zveste pasje spremljevalke Ine. Kako hodi tako pisana družčina, ni težko uganiti: prvi že čakajo na križišču, medtem ko zadnji še grizejo strmino in so prikrajšani za užitek ob pogledu v dolino. Medtem dvanajstletni Matija z žarom mladega planinca razlaga od sebe precej starejši planinki o poteh, ki vodijo na Storžič. Kako tudi ne, ko je tam doživel svoj ognjeni krst in so se mu tresle hlače ob pogledu v dolino!

Naša pot je šla mimo cerkvice sv. Florjana in prek Ovčje planine, kjer nas je sončno vreme pritegnilo na klopce ob domu s prijaznimi ljudmi; vsi po vrsti so imeli čas za naša vprašanja, za naše transverzale. Poleg obnovljenega doma in depandanse Pristava nas je zvalila k sebi